

af den Henvendelse, der skete til Arbejdsgiverne, har imidlertid ikke medført nogen Fare for, at Arbejdsløshedsinspektøren ikke skulde kunne holde sig oven Vand. Der er nemlig i den Maaned, der gik, fra denne Anmodning udsendtes, og indtil den 1. Juni kommet til Arbejdsløshedsinspektøren 21 Anmeldelser om Tilfælde af Arbejdsvægring. Disse 21 Tilfælde er optagne i det samlede Antal, som dels Hr. Peder Hedebøl og dels jeg har nævnt. Da Hr. Pitzner jo meget rigtig mente, at det var en fortræffelig Tanke, at de to Herrer havde krævet Besked om Tilfældene af Arbejdsvægring, og da jeg ikke tvivler om, at Arbejdsgiverforeningens Medlemmer er forstaaende overfor, hvad der saaledes indprentes af deres Ledere, maa man altsaa betragte denne Anmeldelse af 21 Tilfælde som dog i nogen Grad vejledende for, hvor meget der er i Spørgsmaalet om Arbejdernes Mangel paa Arbejdsvillie. Jeg ser, at Hr. Harboe ryster paa Hovedet. Saa maa det altsaa betyde, at Arbejdsgiverne absolut ikke vil følge den Parole, der udstedes af Arbejdsgivernes Ledere (*Harboe*: Jeg skal gøre en Bemærkning om det i Morgen). Det er i saa Fald i høj Grad beklageligt, at det ikke er muligt at faa mere Medvirksomhed til Opklaring af det Spørgsmaal, som her er drøftet. Men indtil der foreligger Udtalelser af Hr. Harboe, som kunde forandre min Opfattelse af dette, tillader jeg mig dog at betragte den Omstændighed, at der ikke er fremkommet mere end 21 saadanne Anmeldelser, som vejledende til Bedømmelse af meget af, hvad der siges.

Formanden: Folketingsmand Ivar Berendsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Foruden den af den højtærede Indenrigsminister omtalte Bemærkning af Pitzner var der en anden Misforstaaelse, som jeg gerne straks vil standse, inden den kommer ud i videre Kredse, som den Misforstaaelse, den er. Hr. Pitzner bemærkede, at medens Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse tidligere havde betydelig Interesse i at være forsigtige og passe paa, at Misbrug ikke fandt Sted, havde Ændringerne i Oktober i Fjor og i Februar i Aar medført, at det var Statens og ikke længere Arbejdernes egne Penge, de forvaltede, og man kunde selv af de retfærdigste ikke forlange, at de under de Forhold skulde nære samme Interesse for at være forsigtige. Det er

en betydelig Misforstaaelse. De to Love af Oktober og Februar forhøjede det Tilskud, som Statskassen stillede til Raadighed paa Grund af de ekstraordinære Forhold og de ekstraordinære Ydelser, men vi gjorde et meget omhyggeligt Arbejde for, at Forsikringstanken, som ligger i Arbejdsløsheds-kasserne og føres ud i Livet for Arbejdernes Penge, ikke paa nogen Maade forflygtiges stærkere, end det er nødvendigt af Hensyn til de ekstraordinære Forhold. Det er den ene Side af Sagen. Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse forvalter ingenlunde kun de offentlige Penge, Kommunens og Statens Penge, men i høj Grad Kassernes opsavede Penge og i høj Grad de arbejdende Arbejders Penge, idet disse endnu i dette Øjeblik støtter de arbejdsløse gennem deres Tilskud. Men dernæst vil jeg gøre Pitzner opmærksom paa, at det er et Medlem af hans Parti, som igen er blevet Medlem af Tinget, nemlig Hr. Birck, der oprindeligt og stærkere end nogen af os andre har sagt, at det ligefrem var unfair, hvis vi stillede Arbejdsløsheds-kasserne saaledes, at de ikke kunde opsamle Reservefunds. I 1912—14 gjorde jeg, hvad jeg kunde, for at bevirke, at deres Reservebeholdninger forøgedes, og fik ogsaa noget gennemført, men et meget betydeligt Antal af Arbejdsløsheds-kasserne er ved at være paa Bunden af deres Reservebeholdninger; nogle staaar endnu helt ordentligt i den Henseende, nogle staaar saaledes, at det kan gaa an, men for enkelte staaar det fuldkommen fortvivlende til med Hensyn til de Reservefunds, som Folketinget og for Resten ogsaa Landstinget har ønsket skulde kunne opsamles. Saa længe Forholdene er saaledes, kan man være overbevist om, at det er Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse, som først og fremmest er interesseret i, at Arbejdsløsheds-kasserne ikke misbruges af de arbeidsuvillige.

Formanden: Folketingsmand Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Til den højtærede Minister vil jeg sige, at man kan tænke sig et af to som Aarsag til, at der ikke er sket flere Anmeldelser til Arbejdsløshedsinspektøren. Enten kan man tænke sig, at alene det, at der blev udsendt denne Opfordring til Arbejdsgiverne, har virket, eller det kan tænkes, at Arbejdsgiverne ikke lige straks har været saa villige til at lystre Parole; det er ikke altid, de gør det, men de bør